

The prohibition of blood and checking eggs

Blood in eggs

(4) שולחן ערוך יורה דעה הלכות דם סימן 10

סעיף ב

דם ביצים אם ידוע שהוא מרוקם האפרוח (פירוש שהתחילה להתהוות בו צורת האפרוח) חייבים עליו, אבל אם אינו יודע שהוא מרוקם האפרוח אין חייבים עליו אבל חכמים אסרוהו.

סעיף ג

נמצא עליה קורט דם, זורק את הדם ואוכל את השאר. והוא שנמצא בחלבון, אבל אם נמצא בחלמון, כל הביצה אסורה. הגה: ו"א דאם נמצא על קשר החלבון וגם מבחוץ, דהיינו שנתפשט מן הקשר, דכל הביצה אסורה (הרא"ש ורשב"א ורש"י ותוס' וע"פ. וכתב רא"ש וטור ור' ירוחם שיש להחמיר כב' השיטות) ויש מחמירין עוד דכל שנמצא על הקשר של חלבון אפילו לא נתפשט כלל, אסור (א"ו הארוך ריש כלל מ"ב ומהרא"י ש"ד) ומזה נתפשט המנהג במדינות אלו לאסור כל ביצה שיש בה דם ואין מחלקין בין חלמון לחלבון. ובמקום דנהגים להקל לזרוק דם ולהתיר הביצה, במקום דמותר צריך ליטול כדי קליפה עם הדם כשזורקו (ארוך שם בשם סמ"ג).

(5) שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק א סימן לו

אבל למעשה כיון דבביצה לא נחשב לרובא דרובא האנשים הפסד כלל וכדחזינן שהחמירו בביצה כל השיטות אף שהוא רק דרבנן שהיה לנו לילך להקל, מה שלא מצינו זה בשאר דברים אף באיסורים דאורייתא לכן כיון שעכ"פ איכא מעוט דבאים מזכרים שהדם אוסר כל הביצה מן הראוי להחמיר אף שאין זה מדינא.

אך לענין התערבות אף חד בחד וכן בנתבשלו אף רק שני ביצים ואפילו ידוע שהנמצא בה דם היא הגדולה וכן הכלי אף שנתבשלה לבדה אין להחמיר לאסור אף לבעלי נפש בסתם ביצים במדינתנו כל זמן שלא ידוע ודאי שהיא באה מזכר.

(6) שו"ת יחיה דעת חלק ג סימן נז

בסיכום: ביצים המשווקות כיום על ידי חברת תנובה, הואיל ואינן משל זכר, ואינן ראויות לגדל אפרוח, אין לחוש לדם שבהן משום ריקום אפרוח, לפיכך אם נמצא בהן דם, יש לזרוק את הדם ולאכול את הביצה.

(7) שולחן ערוך יורה דעה הלכות בהמה וחיה טהורה סימן פד סעיף ח

ולא מהני בהם אם בדק הרוב, אלא צריך לבדוק כולם, דהוי מיעוט דשכיח

The prohibition to eat blood

(1) דברים פרק יב, כג-כד

(כג) רַק חֶזֶק לְבַלְתִּי אֶכֶל הַדָּם כִּי הַדָּם הוּא הַנֶּפֶשׁ וְלֹא תֹאכַל הַנֶּפֶשׁ עִם הַבֶּשֶׂר:

(2) רש"י דברים פרק יב פסוק כג

(כג) רק חזק לבלתי אכל הדם - ממה שנאמר חזק אתה למד שהיו שטופים בדם לאכלו, לפיכך הוצרך לומר חזק, דברי רבי יהודה. רבי שמעון בן עזאי אומר, לא בא הכתוב אלא להזהירך וללמדך עד כמה אתה צריך להתחזק במצות, אם הדם, שהוא קל להשמר ממנו, שאין אדם מתאוה לו, הוצרך לחזקך באזהרתו, קל וחומר לשאר מצות:

(3) רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק ו

הלכה א

האוכל כזית מן הדם במזיד חייב כרת בשוגג מביא חטאת קבועה, ודבר מפורש בתורה שאינו חייב אלא על דם בהמה חיה ועוף בלבד בין טמאין בין טהורין שנאמר וכל דם לא תאכלו בכל מושבותיכם לעוף ולבהמה, וחיה בכלל בהמה שנאמר זאת הבהמה אשר תאכלו שור וגו' איל וצבי וגו', אבל דם דגים וחגבים ושקצים ורמשים ודם האדם אין חייבין עליו משום דם, לפיכך דם דגים וחגבים טהורים מותר לאכלו ואפילו כנסו בכלי ושתהו מותר, ודם חגבים ודגים טמאים אסור משום שהוא תמצית גופן כחלב בהמה טמאה, ודם שקצים כבשרן כמו שביארנו. +/השגת הראב"ד/ דגים וחגבים וכו'. כתב הראב"ד ז"ל /א"א/ אלא שאסרוהו במכונס מפני מראית העין אא"כ יש בו קשקשים עכ"ל. +

הלכה ג

אין חייבין כרת אלא על דם היוצא בשעת שחיטה ונחירה או התזת הראש כל זמן שיש בו אדמומית, ועל הדם הכנוס בתוך הלב, ועל דם הקזה כל זמן שהוא מקלח ויוצא, אבל הדם השותת בתחלת הקזה קודם שיתחיל לקלח, ודם השותת בסוף הקזה כשיתחיל הדם לפסוק אין חייבין עליו והרי הוא כדם האיברים שדם הקלוח הוא הדם שהנפש יוצאה בו.

הלכה ב

דם האדם אסור מדברי סופרים אם פירש, ומכין עליו מכת מרדות, אבל דם השינים בולעו ואינו נמנע, הרי שנשך בפת ומצא עליה דם גורר את הדם ואחר כך אוכל שהרי פירש.